

Lidwina Gerardus Majella

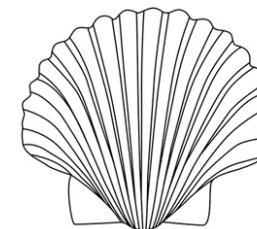
Een dienstbare en levendige geloofsgemeenschap

<p>Op zondag 14 december 2014 zal er in onze kerk, door ons herenkoor, een Kerstconcert worden gegeven. Aanvang 14:30 uur</p> 	<p>Donderdag 16 oktober Koffie ochtend 10:00 tot 12:00 uur</p>
<p>Geen Kindernevendienst in oktober</p> 	<p>Aanbidding in de Pio-kapel elke donderdag in oktober van 16:00 tot 17:00 uur.</p>

UIT ONZE PAROCHIE AGENDA

IN DE AFGELOPEN PERIODE ZIJN GEDOOPT:

Op zondag 21 september 2014 werd onze prachtige Piokapel bevolkt door heel veel vrolijke mensen die gekomen waren om getuigen te zijn van de doop van **DANILO VAN DEN DUNGEN**. Uiteraard was Danilo gekomen met zijn papa en mama, Jeffrey van den Dungen en Elvira Klasen, met zijn peetooms Sylvester en Kevin Klasen. Danilo stal zelf de show, want hij had een prachtig wit pak aan dat hem heel goed stond. Maar ook waren zijn opa's en oma's meegekomen en heel veel ooms en tantes, vriendjes en vriendinnetjes. Regelmatig ging Danilo even op verkenning door de Piokapel en ging hij een knuffel halen bij zijn opa's en oma's. Van hen allemaal heeft hij een kruisje gekregen, hetzelfde kruis dat Jezus gedragen heeft en door zijn dood op het kruis ons allen heeft verlost van de eeuwige dood. Met zijn papa en mama en de peetooms hebben we een dak gemaakt boven Danilo en gebeden voor hem dat God hem op zijn levensweg mag beschermen en dat Hij aan papa en mama en de beide peetooms heel veel liefde en kracht geeft om Danilo op zijn levensweg te mogen begeleiden. Danilo vond het doopwater redelijk koud en liet dat ook even horen. Na een kruisje met Chrisma olie heeft zijn peetoom zijn doopkaars aangemaakt aan de Paaskaars, het symbool van de verrezen Heer. Daarna heeft Danilo aan allen die dat wilden een beetje van zijn nieuwe vuur gegeven. Nadat we het Onze Vader gebeden hebben, zijn we in een lange stoet naar Moeder Maria gegaan om haar dank je wel te zeggen en haar te vragen om Danilo en ons allen te begeleiden op onze weg door het leven. Na het lang zal hij leven, hebben we de doopklok geluid. Danilo woont met zijn ouders in de Capucijnenstraat 112.

Op diezelfde zondag kwamen we met heel veel mensen ook weer in onze Piokapel. Zij waren aanwezig om **RENSKE RUEDISUELI**, in onze geloofsgemeenschap te verwelkomen. Renske was gekomen met haar papa en mama Peter Ruedisueli en Asha van de Ven, met haar peetooms Sjimmi van de Ven en Paul Ruedisueli, met opa's en oma's en zelfs twee over-oma's, met ooms en tantes en met heel veel vrienden en vriendinnen. Aan het begin van de viering hebben we een kaarsje aangestoken voor de overleden opa van Renske en gevraagd dat ook hij vanuit Gods eeuwige hemel bij ons mag zijn. Daarna hebben papa en mama beloofd dat zij Renske vol liefde en aandacht zullen begeleiden op de weg naar zelfstandigheid en de twee peetooms hebben Renske beloofd dat zij altijd bij hen binnen mag komen haar verhaal te vertellen. Ja zelfs heeft Ties aan Peter en Asha beloofd dat als zij eens weg willen, dat hij dan wel op Renske wil passen. Nadat Renske een kruisje op haar voorhoofd had ontvangen en op haar mond en in haar hart, heeft zij ook van papa en mama, peetooms, opa's en oma's en van de twee over-oma's een kruisje ontvangen. Te samen hebben wij een dak boven Renske gemaakt en God gebeden om haar, haar ouders en haar peetooms met heel veel liefde, warmte en aandacht te omringen haar hele leven lang. Na de doop kreeg Renske een kruisje met Chrisma olie, olie die heel diep in de mens dringt om zo te laten zien dat God weldegelijk met Renske door het leven zal gaan. Ook Renske kreeg een hele mooie doopkaars en heeft ook heel gul wat van dat nieuwe vuur gedeeld aan alle mensen die dat wilden dragen. Daarna zijn we naar Moeder Maria gegaan en hebben haar bedankt en ook gevraagd om met Renske en ons allen op weg te blijven gaan God tegemoet. Lang zal ze leven hebben we met zijn allen gezongen en de doopklok geluid.

Renske woont met haar papa en mama in de President Steijnstraat 6.

Met zijn allen hebben we uit volle borst gezongen:
LANG ZULLEN ZE LEVEN.

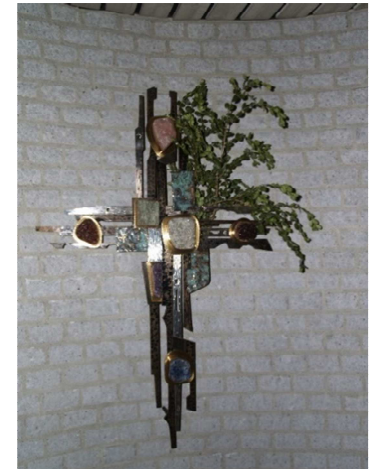

WE HEBBEN UIT HANDEN MOETEN GEVEN:

Op 21 augustus 2014 is op 54 jarige leeftijd vrij onverwacht **JOSÉ DONDERS** overleden. José is een moeder die zielsveel hield van haar twee zonen, Bart en Ricardo, maar ook heel sterk verbonden was met haar broers en zussen. Een knappe vrouw, die alles deed om haar zelf, maar ook om haar huis op orde te houden, maar die soms door krachten van buiten af heen en weer geslingerd werd. En dat deed haar heel zeer. Maar met behulp van haar zonen en de familie nam zij telkens weer de draad op en dan ging alles weer van een leien dakje. José was een moeder en zus die hield van mensen, die hield van gezelligheid. Zij kon met iedereen door één deur. Zij wist als er problemen waren, dan kon zij altijd bij haar broers en zussen terecht en die stonden altijd klaar om haar met raad en daad te helpen. Jammer dat haar ziekte het uiteindelijk gewonnen heeft van al haar vechten er tegen in. Wij allen kijken met respect terug op haar korte leven en wensen José nu alle rust, die zij zo verdiende. José, moeder, zus, vriendin mag je zijn opgenomen in Gods eeuwige woning, mag jij nu horen: kom binnen goede en getrouwe knecht en ga aanliggen aan mijn tafel, want nu ga Ik jou bedienen. Mama, moeder, zus dank je wel voor alles wat jij voor ons hebt gedaan, rust nu maar uit, maar blijf wel op ons kijken om ons te begeleiden op de weg door ons leven.

José woonde in de Trouwlaan 135 A.

Op woensdag 10 september 2014 is rustig ingeslapen **RIET RIJNEN - VAN DE LANGERIJT** sinds 13 juni 1990 weduwe van Wim Rijnen. Riet stierf in de leeftijd van 105 jaar. Een vrouw, een

oma, een oma-oma die tot op het laatst heel bij de tijd was, die nog zelfstandig in Koningsvoorde woonde, die elke zaterdagavond de H. Communie op haar kamer ontving en dan moest ik altijd even bij haar komen zitten. Haar eerste vraag elke keer weer was: en waar hebt u vanavond over gepreekt en dan ging ons gesprek over de preek en had zij allerlei vragen en aanvullingen op. Een heel gelovige vrouw, die een leven heeft gehad dat niet altijd over rozen is gegaan. Zij heeft 24 jaar geleden haar man moeten afgeven, die zij zelf heeft verzorgd tijdens zijn ziekte, die zelfs mee heeft moeten maken dat zij kinderen heeft moeten afgeven. Een tegendraadse ervaring, maar met de hulp van haar kinderen en kleinkinderen heeft zij dit alles een plaatsje kunnen geven. Zij heeft vader, die kleermaker was, geholpen zo goed zij kon, zij zorgde voor het gezin en alles verliep in pais en vree. Moeder, oma en oma-oma heeft haar kinderen en kleinkinderen altijd op de voet blijven volgen, zij was blij als men in Koningsvoorde op bezoek kwam. Ja, en die laatste verjaardag, die 105de verjaardag, daar heeft ze van genoten. Keer op keer vertelde ze ervan en dan glinsterde haar ogen van pret. Moeder, oma en oma-oma we hebben heel veel van u geleerd, jouw wijze woorden nemen wij mee in ons hart, maar ook jouw warme stem blijft in onze oren klinken. U was een bescheiden vrouw, een ander mocht altijd voor u gaan, maar u was ook voor ons een voorbeeld hoe we met tegenslagen moesten omgaan. Wij hopen dat wij dezelfde veerkracht hebben zoals u dat in uw lange leven hebt getoond. Bij ons blijft ook bij uw zorgzaamheid voor ons allen, maar ook hoe u door het leven ging, een vrouw die niet klein te krijgen was.

Moeder, oma en oma-oma dank voor alles wat u voor ons deed, voor al uw liefde, zorg en hulp die u ons gegeven heeft, rust zacht. Mag nu de goede God tegen u zeggen, Kom in mijn Huis en ga aan mijn tafel liggen, want nu ga Ik u bedienen. Kijkt u samen met vader op ons en sturen jullie ons de goede richting in? Dank je wel.

Op zondagmorgen 14 september 2014 is in alle rust te midden van haar die zij lief had rustig ingeslapen **JETJE LIPS – MAAS**, sinds

1995 weduwe van Gust Lips. Jetje Maas kennen we in de wijk allemaal, de vrouw die in de winkel van haar ouders aan de Oerlesestraat mensen vriendelijk hielp. In 1968 trad zij in onze kerk met Gust Lips in het huwelijk en haar huwelijk werd door Paus Paulus VI apostolisch gezegend. Daar heeft zij mij meerdere keren over gesproken en de oorkonde ook laten zien. Jetje heeft heel haar leven moeten ervaren dat zijn geen kinderen mocht krijgen, zij die zo gek was op kinderen. De neven en nichten en de kinderen van je vrienden profiteerden daar groots van. Met Gust ging zij jaarlijks op reis, met de trein of bus. Toen zij in 1995 Gust uit handen moest geven heeft zij de jaarlijkse reisje doorgezet, maar nu ging zij naar Lourdes. Jetje had een bijzondere verering voor Moeder Maria, zo kon men haar elke dag van de meimaand vinden in de Hasseltse kapel, ja 's morgens om half zeven was zij al present. In Lourdes was zij ook met het Lourdesvirus besmet geraakt en moest zij jaarlijks naar Maria en naar Bernadette. Want in die Bernadette kon zij veel van zichzelf vinden. Haar hele huis aan de Observantenhof en later in St. Jozefzorg en Satijnhof straalde deze Lourdes gedachten uit. Jetje hield van gezelligheid en na de dood van Gust ging zij deze gezelligheid bij de mensen zoeken in de wijk. Zij ging heel gemakkelijk met mensen om en sprak ook iedereen aan. Deze gezelligheid heeft ze behouden ook in St. Jozefzorg en in Satijnhof. Ondanks dat zij niet meer kon spreken, gaf haar glimlach en haar uitdrukking in haar ogen aan dat ze ons helemaal begreep. Jetje mag jij nu van jouw en onze Schepper horen: kom goede en getrouwe knecht kom binnen in mijn woning, ga aanliggen aan mijn tafel en Ik zal jou nu bedienen. Jetje nu je verenigd bent met jouw Gust, rust maar uit, maar begeleid ons wel op onze levensweg. Dank je wel.

Op diezelfde zondag is te midden van allen die haar dierbaar zijn in haar eigen omgeving overleden **RITA VAN GOOL – KOS**. Rita mocht 79 jaar jong worden. Zij had haar Ton op de dansvloer aan het Rosmolenplein mogen ontmoeten en het was al heel snel beklonken. Ton en Rita kregen 4 kinderen en 4 kleinkinderen waar zij heel trots op waren. Jammer dat het leven van Rita niet altijd over rozen is gegaan want zij heeft moeten mee maken dat zij in één jaar en wel het jaar 2013 én haar zoon Henrie én hun schoondochter Marion moesten afgeven. Maar dat was nog niet alles ook 2 van hun kleinkinderen moesten zij uit handen geven te weten: Annette en Vlinder. Een hele last die haar leven steeds bepaald heeft. Daarbij haar eigen ziekte nog, een weg die ontzettend zwaar is geweest. Gelukkig hebben zij beide elkaar kunnen ondersteunen en kregen zij de hulp van de kinderen en kleinkinderen. Rita is een moeder en oma die van gezelligheid hield. Alles moest samen gebeuren en ook iedereen mocht mee helpen. Elke verjaardag, elk jubileum, elke bijzondere gebeurtenis werd door de hele familie voorbereid en dat was al genieten. Maar als het feest er dan was, dan was moeder en oma helemaal gelukkig, met zijn allen bijeen. Koken was voor Rita een lievelingstaak, ze stond graag uren in de keuken om weer een bijzonder maal op tafel te brengen en als dan iedereen er lekker van at, dan was zij de koningin te rijk! Ze heeft haar uiterste best gedaan om heel de familie bijeen te houden, stad en land zijn ze af gegaan, jammer dat dit niet altijd is geweest. Dat waren voor haar allemaal punten waar zij over bleef tobben. Rita nu jij bent opgeroepen door jouw en onze Vader mag jij horen: kom goede en getrouwe knecht kom binnen in mijn rijk van Vrede, ga nu maar aan mijn tafel zitten en nu zal Ik jou bedienen. Geniet van alles wat je ontvangt. Rita vanuit Gods eeuwige woning, wil alsjeblieft op ons allen letten en stuur ons de goede weg op. Dank je wel.

Wij hebben gebeden:

DAT ZIJ MOGEN RUSTEN IN VREDE.

Intenties in de Gerardus Majellakerk en Koningsvoorde

oktober 2014		
Vrijdag 3 oktober	10:30 uur	Eerste vrijdag Herman de Boer vw jaargetijde
Zaterdag 4 oktober Zondag 5 oktober dameskoor	17:30 uur 10:00 uur	Kees Donkers Ineke Vugs – van Etten Ida van de Waerde – Backx Piet van de Louw vw verjaardag en trouwdag
Dinsdag 7 oktober	10:30 uur	Pio-morgen
Zaterdag 11 oktober Zondag 12 oktober herenkoor	17:30 uur 10:00 uur	Fien Hultermans van Hautum vw jaargetijde Wim van Houtum vw jaargetijde Ineke Vugs – van Etten Mien van Gerwen – van de Kamp Ad en Annelies van Dijck – Beelen Ouders Vugs – Bullens vw verjaardag Mariëtte Adam – Dirken vw verjaardag Piet de Jong

Zaterdag 18 oktober Zondag 19 oktober Dameskoor	17:30 uur 10:00 uur	Ineke Vugs –van Etten Ida van de Waerden - Backx Henk van Loon Ad Aarts vw verjaardag Jeanne Jacobs – Vorster vw jaargetijde Tonia Vrijhoeven vw jaargetijde Harrie Hultermans vw jaargetijde
Zaterdag 25 oktober Zondag 26 oktober Herenkoor	17:30 uur 10:00 uur	Lena de Veer – Schraven Ineke Vugs – van Etten Mien van Gerwen – van de Kamp Liza Vorster – Cranen Ton Vugs vw verjaardag An Boogers – Schapendonk Henk en Monty van Huijgevoort – Rego vw jaargetijde Frans de Regter vw jaargetijde Fien Hultermans – van Hautum

Geheugensteuntjes

Woensdag	1 oktober	20:15 uur	Doopvoorbereiding
Donderdag	2 oktober	16:00 uur	Stille aanbidding
Vrijdag	3 oktober	10:30 uur	Eerste vrijdag
Maandag	6 oktober	19:00 uur	Mariaviering Koningsvoorde
Donderdag	9 oktober	16:00 uur	Stille aanbidding
Donderdag	9 oktober	20:00 uur	Bijbelgroep 2006
Dinsdag	14 oktober	10:30 uur	Pio morgen
Woensdag	15 oktober	19:00 uur	Lourdesbijeekomst 2014
Donderdag	16 oktober	10:30 uur	Koffieochtend
Donderdag	16 oktober	16:00 uur	Stille aanbidding
Donderdag	23 oktober	16:00 uur	Stille aanbidding
Donderdag	23 oktober	20:00 uur	Bijbelgroep 2006
Maandag	27 oktober	10:00 uur	Torenoverleg
Donderdag	23 oktober	10:00 uur	Redactie vergadering
Donderdag	30 oktober	16:00 uur	Stille aanbidding

Enkele feesten in oktober

1 oktober H. Theresia van het kind Jezus,

Theresia werd geboren in Alençon als dochter van Louis Martin en Marie-Azélie Guérin. Op haar tiende werd ze ernstig ziek totdat het Mariabeeld op 13 mei boven haar bed naar haar glimlachte, waarna ze volledig genas. Al op jonge leeftijd voelde ze dat het haar roeping was God te dienen. Ze was uitzonderlijk vroom, maar stond ook bekend om haar wilskracht en gevoel voor humor. Ze besloot in te treden bij de orde van de Ongeschoeide Karmelietessen in Lisieux (Normandië) waar twee zussen van haar, onder wie haar lievelingszus Pauline, al eerder waren ingetreden (een derde zus zou in 1894 ook volgen). Op haar vijftiende trad zij, na zelfs tot bij paus Leo XIII om een uitzondering gevraagd te hebben (de paus antwoordde "Als God het wil"), met toestemming van haar bisschop en moeder-overste daadwerkelijk in bij de orde. In 1890 deed zij haar professie en in 1893 kreeg zij de zorg over de novicen toebedeeld. Op aanwijzingen van haar zus, die op dat moment tevens overste was, begon zij in 1895 met het opschrijven van haar levensverhaal. In 1896 werd tuberculose bij haar geconstateerd. Ze stierf op 24-jarige leeftijd aan die ziekte.

2 oktober HH. Engelbewaarders

Ieder mens heeft een engel

De Engelbewaarders of Beschermengelen zijn volgens de christelijke traditie de engelen die zijn aangesteld om de mensen te behoeden voor het kwaad. Geloofd wordt dat God aan iedere mens, dus niet alleen aan de gelovige, een eigen beschermengel heeft toegewezen.

De Katholieke Kerk heeft het bestaan van deze engelbewaarders nooit tot dogma uitgeroepen. Het is echter wel door de meeste gezagvolle theologen uit de katholieke traditie voor waar gehouden.

In het Oude Testament wordt nergens duidelijk gesteld dat aan iedere ziel een beschermengel is toegewezen. Een tekst die het dichtst bij het huidige katholieke standpunt komt is Psalm 91. Over de mens die zijn vertrouwen op God heeft gesteld zegt de psalmist: 'Hij heeft zijn engelen last gegeven op al uw wegen u te bewaken. Zij zullen u op hun handen dragen, geen steen zal uw voeten kwetsen'.

De meest duidelijke tekst van het Nieuwe Testament die met engelbewaarders in verband kan worden gebracht is hoofdstuk 18, vers 10 van het Matteüs-evangelie. Daar zegt Jezus tegen zijn leerlingen: 'Pas op dat je niet op één van deze kleinen neerkijkt, want Ik zeg jullie: hun engelen in de hemel zien voortdurend het gelaat van mijn Vader in de hemel.' Met 'deze kleinen' bedoelt Jezus de kinderen. Uit deze tekst is afgeleid dat alle kinderen engelen hebben en dat hun hemelse voogden in nauw contact met God staan.

Veel katholieken zijn opgevoed in het besef dat een engel hun terzijde staat. Er zijn tal van kindergebedjes die dit besef voeden. Het bekendste gebed tot de Engelbewaarder dat vroeger werd aangeleerd luidt:

*Engel van God die mijn bewaarder zijt,
aan wie de goddelijke goedheid mij heeft toevertrouwd,
verlicht, bewaar, geleid en bestuur mij. Amen.*

4 oktober H. Franciscus van Assisi

Hij werd in 1182 geboren in Assisi, als zoon van de rijke lakenkoopman Pietro Bernardone. Eigenlijk heette hij Giovanni. Maar omdat vader graag pronkte met zijn successen en op het moment van Giovanni's geboorte in Frankrijk verbleef, noemde hij zijn zoon sindsdien Francesco, 'Fransmannetje'. De jongen kreeg de opvoeding die bij zijn status paste. Het maakte hem tot een zelfverzekerde jongeman, vriendelijk in de omgang, vrolijk, in alle

takken van sport de beste, gezien bij de meisjes en vrijgevig met geld. Hij droomde ervan ridder te worden. Door gevangenschap en ziekte raakte hij echter in een crisis. Zijn vrienden bleven weg. Heel snel was men hem vergeten. Het werd hem duidelijk dat hij beter kon vertrouwen op God dan op mensen.

De verhalen vertellen dat stemmen hem zeiden de kerk weer op te bouwen. Hij meende dat het ging om een vervallen kerkje in de omgeving van Assisi, de San Damiano. Dat knapte hij op met het geld dat hij verdiende door in de kelder opgeslagen stoffen van zijn vader te verkopen. Deze had hem daar geen toestemming voor gegeven en zag zijn beoogde winsten opgaan aan een zinloze, geldverslindende onderneming. Hij was woedend en sloot hem op. Maar eenmaal vrij ging Franciscus gewoon door. Nu sleepte vader zijn zoon voor de rechter; die verwees de zaak door naar de bisschop. Omstuwde door de hele plaatselijke bevolking klaagde vader zijn zoon aan bij de bisschop en eiste al het geld van zijn zoon terug. Daarop gespte Franciscus voor het oog van alle aanwezigen zijn beurs los en wierp die zijn vader voor de voeten. Vervolgens kleepte hij zich uit tot op het naakte lijf en gooide kledingstuk voor kledingstuk voor zijn vader neer. Nu kwam de bisschop achter de jongeman staan en sloeg zijn mantel om hem heen. Vanaf dat moment was het voor iedereen duidelijk, dat Franciscus voortaan niet meer bij zijn vader hoorde, maar bij de Kerk van Christus.

Hij nam zijn intrek in het kloostertje bij de San-Damianokerk. Daar leidde hij het leven van een kluizenaar. Hij kreeg de bijnaam 'Il Poverello' ('armoedzaaiertje') en verlangde er alleen nog naar een huwelijk aan te gaan met Vrouwe Armoede. Hij bedelde zijn voedsel bij elkaar. De eerste keer moest hij kokhalzen toen hij al die restjes en kliekjes zo op elkaar zag liggen. Maar hij wende er gauw aan. Wat hij nog bezat gaf hij weg aan armen en zwervers. Na twee jaar begon hij in de omtrek te preken. Zijn boodschap was liefde: liefde voor de Schepper, voor mens, dier en plant. Hij noemde alle schepselen zijn broeders en zusters. Al heel spoedig sloten zich wat volgelingen bij hem aan. Ze betrokken een huis, Portiuncula en noemden dat hun klooster.

Franciscus schreef een echte regel, die in 1217 door paus Honorius III werd goedgekeurd. Nu waren ze een kloosterorde. Ze noemden zich 'Minderbroeders' (Fratres Minores). In korte tijd breidden zij zich uit over heel Italië, Spanje en Frankrijk.

7 oktober H. Maagd Maria van de Rozenkrans

Rond 1570 bedreigden de oprukkende Turken het christelijke westen. Met de grootst mogelijke moeite wist paus Pius V de christenstaten te bewegen de krachten te bundelen en een gezamenlijk leger op de been te brengen. Zo voer op 7 oktober 1571 een Spaans-Italiaanse vloot, onder leiding van Don Juan van Oostenrijk de Turken tegemoet voor een beslissend treffen. Deze zeeslag is de geschiedenis ingegaan als de Slag bij Lepanto (= het huidige Navpaktos, ten noorden van de Griekse stad Patras aan de Golf van Korinte).

Intussen had de paus de christenen opgeroepen het gebed van de heilige rozenkrans te bidden en daarbij Maria's voorspraak af te smeken. Als de christenen zouden winnen - zo beloofde hij - zou hij een officieel feest van de rozenkrans instellen. En zo geschiedde. Het feest werd nog eens door paus Clemens XI voor de hele kerk bekrachtigd, toen Prins Eugen op 5 augustus 1716 nogmaals een schitterende overwinning behaalde op de Turken bij Peterwardein (bij Neusatz aan de Donau ten noordwesten van Belgrado); hij plaatste het op de eerste zondag van de maand oktober.

Paus Pius X plaatste het feest op 7 oktober. Op aanraden van de heilige karmelietes Katharina Filtjung wijdde paus Leo XIII de maand oktober toe aan Maria als Koningin van de Heilige Rozenkrans.

Overigens was de rozenkrans als gebedssnoer al veel ouder. Het waren vooral de dominicanen die de devotie voor de rozenkrans verspreidden. Bekend is de afbeelding dat Maria vanuit de hemel het gebedssnoer toevertrouwt aan Sint Dominicus.

De Rozenkrans is een gebedssnoer, samengesteld uit vijftien keer tien kralen, telkens afgewisseld met één aparte, meestal grotere kraal. De series van tien kralen noemt men 'tientjes'. Terwijl men de kralen door de vingers laat glijden, bidt men telkens een Wees-gegroet; bij de grotere kraal tussen de tientjes in bidt men een Eer aan de Vader en een Onze Vader. Aan het begin van elk tientje wordt een geloofsgeheim uitgesproken om tijdens het ritmische bidden van de Weesgegroeten te overwegen.

9 oktober H. Dionysius, Patroon van de Heikesekerk

Het lijdensverhaal van Dionysius, werd geschreven door abt Hildwin van St-Denis tussen 835 en 840. Daarmee krijgt Dionysius' heiligenleven zijn definitieve vorm. Nu is Dionysius van Parijs dezelfde als Dionysius de Areopagiet, die door Paulus tijdens zijn bezoek aan Athene werd bekeerd (Handelingen 17,34). Eerst is hij bisschop van Athene. Maar als hij hoort dat Petrus en Paulus zijn gearresteerd, besluit hij hen in Rome te gaan opzoeken. Bij zijn komst blijken de twee reeds de marteldood gestorven te zijn. Nu hoort hij dat Gallië nog in de duisternis van het heidendom is gehuld. Hij vraagt aan paus Clemens toestemming om er het evangelie te preken. De bekeringen die hij in Parijs weet te bewerkstelligen, wekken de woede van Domitianus. Op last van een speciale gezant van de keizer wordt hij voor de rechter gedaagd en met zijn beide gezellen op een berg buiten de stad, de Mercuriusberg, ter dood gebracht. Sindsdien heet die berg de Martelarenberg ('Mons Martyrum' wordt Montmartre). Maar Dionysius richt zich op en met zijn hoofd in de handen loopt hij twee mijl verder tot hij stilstaat op de plek waar hij begraven wenst te worden. Daar draagt vrouwe Catula zorg voor. Op die plek bevindt zich nu de basiliek van St-Denis.

Wat in ieder geval overblijft is het feit dat minstens reeds in de 5e eeuw Dionysius in Parijs werd vereerd; daar bewaarden de gelovigen waarschijnlijk op goede gronden de herinnering aan zijn martelaarschap dat plaats moet hebben gevonden tijdens een van de christenvervolgingen in de tweede helft van de derde eeuw.'

Weerspreuk(en)

Goede brave Sint Denijs,
geef ons vuur en weinig ijs.'

'Helder weer op Sint-Denies
meldt gewoonlijk een sterke vries.'

'Regen met Sint Denijs,
een natte winter en weinig ijs.'

'Wind en koude op Sint Denijs
brengt er de boeren van de wijs.'

16 oktober H. Margaretha Maria Alacoque,

geboren in Verosvres, 22 juli 1647 en overleden te Paray-le-Monial op 16 oktober 1690, was een Frans religieuze. Zij heeft door haar werk vormgegeven aan de devotie tot het Heilig Hart.

Margaretha-Maria leed aan kinderverlamming en zou daarvan op onverklaarbare wijze zijn genezen. Zij zou in deze tijd reeds visioenen hebben gehad. In 1671 trad zij toe tot de Orde van Maria Visitatie in Paray-le-Monial. Sinds de intreding tot de kloosterorde namen haar visioenen in aantal en hevigheid toe, hetgeen leidde tot een vijandige houding van haar medezusters jegens haar. Niettemin wijdde Margaretha-Maria zich meer en meer aan contemplatie. Op 16 juni 1675 ontving zij een visioen, waarin haar verklaard werd dat voortaan op vrijdag na het octaaf van Sacramentsdag een feestdag ter ere van het Heilig Hart van Jezus zou dienen te worden ingesteld. Alacoque zou vanaf dit moment de devotie tot het Heilig Hart met alle energie verbreiden. Daarbij kreeg zij steun van Claude de la Colombière, overste van de Jezuïeten in Paray-le-Monial.

16 oktober H. Gerardus Majella, kloosterling.

Hieraan hebben we in de vorige Brug voldoende aandacht besteed.

Pastorale zorg:

diaken J. Vugs tel. 06 – 22 45 33 61

Secretariaat : Gerardus Majella

Wassenaerlaan 32, 5021 VS Tilburg Tel.: (013) - 542 34 55
Geopend elke morgen van 09.00 uur tot 12.00 uur.

Op dit secretariaat kunt u terecht voor het opgeven van intenties, aanvragen van een doopbewijs, aanmelden van doop of huwelijk, enz

Voor uitvaarten en in noodgevallen

Diaken J. Vugs, 06 - 22 45 33 61

Liturgische diensten

Gerardus Majellakerk: za. 17.30 uur in de Piokapel
zo. 10.00 uur in de kerk, waarna koffie.
tweede dinsdag 10.30 uur Pio-morgen
eerste vrijdag 10.30 uur in de Piokapel

Huize Koningsvoorde: za. 19.00 uur in het restaurant, waarna koffie.

Financiën:

Giro (I BAN) NL94 INGB 0001 0688 20,
Bank (I BAN) NL64 RABO 0171 2002 17
t.n.v. Parochie De Goede Herder (locatie Trouwlaan)

Contactblad “De Brug”

Kopij **vóór 21 oktober** middels e-mail adres:
info@hlgm.nl of in de brievenbus van de kerk.
Je kunt “de Brug” ook vinden op onze website : www.hlgm.nl

Redactie Parochieblad “De Brug”

M. Kolen – Gerrits, J. Vugs, P. de Koning